

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra DA MAN SKØD TROFAST

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725300447936/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Men nu er det en anden Sag,
for nu er du jo skudt;
nu har du haft *din* Dommedag,
din Pande har man sprængt i Kvag
med Rævehagl og Krudt.

Ak, at jeg ej kan hjælpe dig,
at tavs er nu din Mund!
Du logrer aldrig mer for mig,
din Dom den appelleres ej,
du var jo *kun* en Hund.

Men jeg vil sukke næste Aar
og mærke Mindets Brist,
naar jeg paa Hjemmets Tærskel staar
og sér, at i den gamle Gaard
er alt ej helt som sidst.

Kjbb. 179 1895.

DEN GUD JEG BEDER TIL.

DEN Gud, jeg beder til i Løn
— som ej i Himle bor —
han elsker mer een tænkende
end tusinde, som tror.

Han hader Lugt af Bukkefedt
og svedent Lammekjød
og trænger ej til Styrkedrik
af Nektar eller Mjød.

Hvor Offerflammens fede Røg
fra Stenen lang og ru
besudler Himlens klare Blaa,
der fly'r han fra med Gru.

Hvor Præstehaanden ringbesat
slaar ned i Prækestol,
jeg fandt ham ej, men, o saa tit
i Aitnens milde Sol.